

Nieuwsbrief - GZR Updates 2021-8

Nummer 8, 2021

Redactie: mr. dr. R.P. Wijne, mr. L. Beij, mr. drs. R.M. Bertens, mr. J.W. Bosman, mr. M. Christe, mr. A.C. de Die, mr. M.A. Goldschmidt, mr. J.F. Groen, mr. N.A.D. Groot, mr. I.W. Hanemaaijer, mr. M.M. Hofstee, mr. A. Jagt, mr. J.M. Janson, mr. drs. C. van der Kolk, mr. X.R. van der Kruk-Ras, mr. I.J. de Laat, mr. E. Lam, mr. M. Martin, mr. A.M. De Nijs, mr. C. Pluijgers, mr. T.R. Riemersma, mr. A. Rube, mr. D. Schuurman, mr. S. Snelder, mr. C. Velink, mr. C.W.M. Verberne, mr. H.B.M. Vrieling, mr. J.M. de Vries, mr. D. van der Wal en mr. K.S. Waldron.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2021:2530](#) 16-03-2021

Vordering tot vernietiging van een uitspraak van het Scheidsgerecht van de Gezondheidszorg afgewezen.

Rechtbank

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2021:1479](#) 08-04-2021

Voorlopige voorziening. IGJ niet bevoegd onderzoek in te stellen na tuchtuitspraken, en niet bevoegd aantekening te maken in register ex artikel 8:28 Uitvoeringsbesluit Wkkgz.

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2021:1339](#) 07-04-2021

Medisch adviseur zorgverzekeraar mag niet op stoel indicierend arts gaan zitten bij gezichtschirurgie transseksueel.

Uitspraken zonder ECLI

[Geschillencommissie Huisartsen](#) 11-01-2021

Onvoldoende zorg. De huisarts heeft voor kwetsbare patiënt zonder noodzaak direct een ambulance laten komen en patiënt vervolgens ten onrechte niet zelf onderzocht.

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Geschillencommissie Huisartsen](#) 10-03-2021

Huisarts verstrekt aan verzekeringsarts meer medische informatie over klaagster dan waarvoor zij een machtiging heeft gegeven. Gegrond.

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Geschillencommissie Huisartsen](#) 10-11-2020

Huisarts maakt ten onrechte geen beleid en verricht geen afdoende onderzoek bij een jonge patiënte met een trombosebeen. Deels gegrond.

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[College van Toezicht van de Stichting Kwaliteitsregister Jeugd](#) 25-01-2021

Eindgesprek over hulpverlening voor uitdiensttreding jeugdbeschermer.

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[College van Toezicht van de Stichting Kwaliteitsregister Jeugd](#) 18-01-2021

Schending van privacy door een mail van een orthopedagoog aan beide ouders over moeder en 16-jarige dochter?

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Huisarts verstrekt aan verzekeringsarts meer medische informatie over klaagster dan waarvoor zij een machtiging heeft gegeven. Gegrond.

Huisarts verstrekt aan verzekeringsarts meer medische informatie over klaagster dan waarvoor zij een machtiging heeft gegeven. Geschillencommissie oordeelt dat de machtiging leidend is voor de vraag welke medische informatie aan de verzekeringsarts moet worden verstrekt. Huisarts heeft eigen verantwoordelijkheid om niet te veel informatie te verstrekken. Klacht gegrond.

Feiten

Klaagster is arbeidsongeschikt. Klaagster heeft aan de verzekeringsarts van het UWV met een machtiging toestemming gegeven om bij haar huisarts specifieke medische informatie op te vragen. De huisarts stuurt aan de verzekeringsarts een antwoord op de gestelde vragen, de gevraagde medische informatie en ook een deel van het huisartsenjournaal, dat buiten de reikwijdte van de machtiging valt.

Klaagster vindt dat de huisarts haar privacy heeft geschonden omdat hij meer medische informatie aan het UWV heeft verstrekt dan waarvoor klaagster een machtiging had gegeven. De huisarts heeft de machtiging en de uitgebreide vragenstelling echter gezien en gemeend zo volledig mogelijk te moeten zijn om klaagster te helpen.

Oordeel

De commissie oordeelt dat de door de huisarts verstrekte informatie niet te herleiden is tot de door klaagster afgegeven machtiging. De huisarts heeft te veel informatie verstrekt. De inhoud van de machtiging is leidend omdat daarin is aangegeven welke medische informatie mag worden gedeeld. De vraagstelling van de verzekeringsarts is niet leidend. De huisarts heeft een eigen verantwoordelijkheid om niet te veel informatie te verstrekken. Hij had kunnen volstaan met het gericht antwoord geven op de gestelde vragen en hij had bij klaagster kunnen nagaan

of zij zich in de te verstrekken informatie kon vinden. De klacht is gegrond. De huisarts wordt veroordeeld tot betaling van het door klagster betaalde griffierecht.

mr. C. Pluijgers

Instantie: Geschillencommissie Huisartsen

Datum uitspraak: 10-03-2021

Zaaknummer: 20200080

RECHTSPRAAK

Onvoldoende zorg. De huisarts heeft voor kwetsbare patiënt zonder noodzaak direct een ambulance laten komen en patiënt vervolgens ten onrechte niet zelf onderzocht.

Onvoldoende zorg. De huisarts heeft voor kwetsbare patiënt zonder noodzaak direct een ambulance laten komen en patiënt vervolgens ten onrechte niet zelf onderzocht.

Feiten

Patiënt is op leeftijd en heeft een kwetsbare gezondheid. Op 5 augustus 2019 wordt patiënt ziek, waarop zijn vriendin de huisarts belt. Die heeft daarop geadviseerd een ambulance te bellen. Na onderzoek hebben de ambulancemedewerkers geconcludeerd dat patiënt niet naar het ziekenhuis vervoerd hoefde te worden. Aan het einde van diezelfde dag heeft de huisarts met de vriendin van patiënt gebeld en zo het toestandsbeeld van patiënt bepaald en een visite niet nodig gevonden. Een dag later, op 6 augustus 2019, is in het ziekenhuis een CVA bij patiënt geconstateerd.

Patiënt stelt dat de huisarts hem geen goede zorg heeft verleend doordat zij niet accuraat en alert heeft gereageerd op zijn klachten, signalen en symptomen. Zij had bij hem langs moeten komen. Dat was ook afgesproken met de vriendin van patiënt. Doordat geen goede zorg is verleend, heeft patiënt blijvende hersenschade opgelopen. De patiënt vraagt geen schadevergoeding.

Oordeel

De commissie stelt vast dat in het journaal de differentiaaldiagnose ontbreekt, zodat niet is vast te stellen aan welke diagnoses de huisarts dacht en waarom spoed geboden was. Een ambulance bellen is noodzakelijk als sprake is van grote spoed en er niet gewacht kan worden op een visite, omdat het verstrijken van meer tijd kan zorgen voor schade. Ook is niet duidelijk waarom de huisarts later op de dag niet zelf is gaan kijken bij klager. Patiënt was immers niet naar het ziekenhuis vervoerd, er was sprake van onduidelijke klachten, hij was op leeftijd en

zeer kwetsbaar. Uit het oogpunt van goede zorg had de huisarts zelf poolshoogte moeten nemen. Dit betekent niet dat als klager alsnog naar het ziekenhuis was gestuurd een CVA voorkomen had kunnen worden. De klacht is gegrond en er volgt veroordeling van de huisarts tot betaling van het door patiënt betaalde griffierecht.

mr. C. Pluijgers

Instantie: Geschillencommissie Huisartsen

Datum uitspraak: 11-01-2021

Zaaknummer: 20200038

RECHTSPRAAK

Huisarts maakt ten onrechte geen beleid en verricht geen afdoende onderzoek bij een jonge patiënte met een trombosebeen. Deels gegrond.

Een huisarts maakt ten onrechte geen beleid en verricht geen afdoende onderzoek bij een jonge patiënte met een trombosebeen. Patiënte heeft zich in korte tijd meerdere keren gemeld met een verslechtering van de algehele toestand en klachten die kunnen wijzen op stollingsstoornissen. Klaagster is nabestaande van patiënte en mag verzoek om schadevergoeding nader onderbouwen.

Feiten

Bij patiënte is in januari 2016 trombose aan het linkerbeen geconstateerd. Op 9 mei 2016 heeft patiënte zich gemeld bij de huisarts met rode plekken op haar rechteronderbeen. De huisarts stelt de diagnose 'purpura' (niet wegdrukbare plekjes). Op 28 juni 2016 heeft de huisarts na onderzoek opnieuw de diagnose 'purpura' gesteld. In juli 2016 heeft patiënte zich meerdere keren gemeld met klachten van diarree en lichtheid in het hoofd. De huisarts heeft haar onderzocht en de vocht- en glucose-inname besproken. Toen uit laboratoriumonderzoek bleek dat sprake was van nierinsufficiëntie is patiënte naar het ziekenhuis verwezen. Daar bleek dat patiënt leed aan een zeldzame ziekte. Op 3 augustus 2016 is patiënte overleden. In september 2018 heeft de huisarts een visite aan de familie afgelegd.

Klaagster is de moeder van patiënte. Zij verwijt de huisarts dat hij niet heeft geluisterd naar patiënte, haar ten onrechte niet heeft verwezen en de ernst van de ziekte niet heeft herkend. Ook is het gesprek in september 2018 niet goed verlopen. De huisarts was niet empathisch en heeft geen excuses aangeboden. Verweerder vindt dat hij de klachten serieus heeft genomen en dat zijn onderzoek uitgebreid en toereikend is geweest.

Oordeel

De commissie stelt vast dat de huisarts niet kon volstaan met de constatering 'purpura'. Hij

had beleid moeten maken, nu mogelijk sprake kon zijn van een stollingsstoornis. De verslaglegging is summier; de algemene mate van ziek zijn is niet vastgelegd. Ook heeft de huisarts nagelaten in juli 2016 een volledig lichamelijk onderzoek te verrichten. Er is geen buikonderzoek verricht en de ademhaling, pols en bloeddruk hadden gecheckt kunnen worden. De huisarts had niet kunnen volstaan met geruststelling en het advies veel te drinken. Het klachtonderdeel dat niet geluisterd is naar de patiënt en dat zij niet eerder is verwezen, is gegrond.

Het verlenen van nazorg hoort ook bij de taken van een goed hulpverlener. Of het de huisarts aan voldoende inlevingsvermogen en begrip ontbreekt, valt feitelijk niet vast te stellen. Dit klachtonderdeel is ongegrond.

De commissie stelt klaagster in de gelegenheid haar schade nader te onderbouwen. De schade is tot nu te algemeen omschreven en ook het verband tussen de schade en het handelen van verweerder ontbreekt.

mr. C. Pluijgers

Instantie: Geschillencommissie Huisartsen

Datum uitspraak: 10-11-2020

Zaaknummer: 20190131

RECHTSPRAAK

Eindgesprek over hulpverlening voor uitdiensttreding jeugdbeschermer.

Een jeugdbeschermer heeft niet onzorgvuldig gehandeld door voor haar uitdiensttreding geen eindgesprek met de moeder over de hulpverlening meer aan te gaan.

Feiten

De jeugdprofessional is vanaf 13 december 2017 vanuit het vrijwillig kader betrokken geraakt bij de gezaghebbende moeder en zoon (geboren 2010). Nadat de zoon op 12 oktober 2018 onder toezicht is gesteld van de GI, is de jeugdprofessional belast met de uitvoering daarvan. In verband met haar prepensioen vanaf 1 april 2020 is de jeugdprofessional omstreeks december 2019 opgevolgd door een collega. Op 9 maart 2020 heeft de jeugdprofessional per mail bericht dat vanwege haar gezondheidsproblemen niet eerder een eindgesprek heeft kunnen plaatsvinden en heeft zij gevraagd of moeder alsnog een eindgesprek zou willen. Daarbij heeft de jeugdprofessional aangegeven dat zij na 31 maart 2020 vanwege prepensioen niet meer werkzaam zou zijn bij de GI. Op 16 maart 2020 heeft moeder per mail laten weten dat zij nog de nodige inhoudelijke vragen had aan de jeugdprofessional en binnen twee dagen de mogelijke data voor een gesprek in de komende tien werkdagen zou willen ontvangen. Op 31 maart 2020 heeft moeder per mail bericht dat zij nog geen reactie had ontvangen en haar verzoek om een eindgesprek herhaald. Op 2 april 2020 heeft de regiomanager aan moeder bericht dat de jeugdprofessional niet meer werkzaam was bij de GI en haar naar de opvolger dan wel de klachtencommissie van de GI verwezen.

De moeder verwijt de jeugdprofessional dat zij haar betrokkenheid naar moeder toe niet goed heeft afgerond bij haar uitdiensttreding. Volgens de jeugdprofessional heeft zij na ontvangst van de reactie van de moeder aan haar enkele data voorgehouden. De jeugdprofessional kan deze e-mail echter niet meer achterhalen, omdat haar mailaccount bij de GI is geschoond. Doordat de moeder niet reageerde op de datavoorstellen, was de jeugdprofessional in de veronderstelling dat de moeder geen behoefte meer had aan een eindgesprek. De mail van 31 maart 2020 heeft de jeugdprofessional niet gelezen, omdat zij op die dag al niet meer

werkzaam was bij de GI. De jeugdprofessional stelt dat het nooit haar intentie is geweest om de moeder een eindgesprek te weigeren.

Oordeel

Het College van Toezicht van de Stichting Kwaliteitsregister Jeugd (hierna: het College) overweegt dat in artikel I van de Beroepscode (Beëindiging van de professionele relatie) is vastgelegd dat de jeugdprofessional verantwoordelijk is voor een zorgvuldige afsluiting van de hulpverlening als de jeugdprofessional niet (meer) kan voldoen aan de hulpvraag. Onder zorgvuldige afsluiting van de hulpverlening wordt onder meer verstaan dat de jeugdprofessional de beslissing om de hulpverlening af te sluiten verantwoordt tegenover de cliënt, in dit geval de moeder. In het verlengde hiervan heeft de moeder verwezen naar een eerdere beslissing van het College van Toezicht (zaaknummer 17.083T) waarin (ten overvloede) was overwogen dat het op de weg ligt van een jeugdprofessional om zelf het initiatief te nemen om een (eind)gesprek met de cliënt aan te gaan in het kader van het beëindigen van de professionele relatie. Alhoewel niet in het algemeen gesteld kan worden dat een reactietermijn van zeven dagen onredelijk laat is, had het naar het oordeel van het College in het onderhavige geval op de weg van de moeder gelegen om eerder te reageren op het aanbod van de jeugdprofessional. Immers, zij wist dat de jeugdprofessional nog slechts een zeer korte periode (gedeeltelijk) aan het werk was, namelijk tot 31 maart 2020.

De moeder heeft gemotiveerd betwist dat de jeugdprofessional na 16 maart 2020 datavoorstellen heeft aangeboden. Onder deze omstandigheden kan het College ten aanzien van dit gedeelte van de klacht niets vaststellen, omdat aan het woord van de een niet meer geloof kan worden gehecht dan aan het woord van de ander.

Alles overziend heeft de jeugdprofessional zorgvuldig gehandeld door zelf het initiatief te nemen om een (eind)gesprek aan de moeder aan te bieden, hetgeen ook in lijn is met de Beroepscode en de jurisprudentie, aldus het College. Wel valt het te betreuren dat het inplannen van een eindgesprek vervolgens niet van de grond is gekomen, te meer nu het College uit de stukken opmaakt dat de samenwerking tussen partijen niet altijd positief is verlopen en/of ervaren en de moeder kennelijk nog vragen had over de overwegingen en het handelen van de jeugdprofessional. Ten overvloede merkt het College op dat het handelen van de jeugdprofessional na het geven van een voorzet voor het eindgesprek mogelijk wel beter had gekund, door – als het College het verweer van de jeugdprofessional zou volgen – bijvoorbeeld telefonisch contact op te nemen met de moeder na het uitblijven van een reactie op de datavoorstellen. Hierbij speelt de context van de samenwerking echter ook een rol. Het College is van oordeel dat de klacht ongegrond is.

mr. C.G. Versteeg

Instantie: College van Toezicht van de Stichting Kwaliteitsregister Jeugd

Datum uitspraak: 25-01-2021

Zaaknummer: 20.225Ta

RECHTSPRAAK

Schending van privacy door een mail van een orthopedagoog aan beide ouders over moeder en 16-jarige dochter?

Een orthopedagoog heeft de privacy van moeder geschonden door in een mailbericht aan beide ouders vertrouwelijke informatie over moeder te delen. De privacy van de 16-jarige dochter is niet geschonden, omdat over haar slechts algemene informatie is gedeeld. Gedeeltelijk gegrond zonder oplegging van een maatregel.

Feiten

De jeugdprofessional was op basis van een persoonsgebonden budget (PGB) betrokken bij de hulp aan de zoon (geboren in 2005) en aan de dochter (geboren 2002) van ouders die in een echtscheidingsprocedure waren verwickeld. De jeugdprofessional heeft in reactie op WhatsAppberichten van 20 augustus 2018 van moeder op 21 augustus 2018 een mailbericht verzonden aan beide ouders. In dit mailbericht is onder meer gerefereerd naar de zorgen van moeder in haar WhatsAppberichten en haar behoefte aan oudercoaching. Naar aanleiding van de daaropvolgende correspondentie van moeder heeft de jeugdprofessional op 22 augustus 2018 per mail aan de moeder bericht de hulp aan moeder en kinderen per direct te stoppen en heeft zij het telefoonnummer van moeder geblokkeerd. Uiteindelijk heeft op voorstel van de moeder toch een eindgesprek plaatsgevonden. Na ontvangst van een kerstwens per mail, die volgens moeder sarcastisch bedoeld was en zonder de bedoeling dat daaruit afgeleid diende te worden dat zij acute suïcideplannen had, heeft de jeugdprofessional een melding bij Veilig Thuis gedaan.

De moeder verwijt de jeugdprofessional dat zij: 1. de privacy heeft geschonden van moeder en haar dochter, 2. onterecht en zonder overleg een voorstel heeft gedaan richting de vader over de omgangsfrequentie, 3. haar dienstverlening op onprofessionele wijze heeft beëindigd en 4. een Veilig Thuis-melding heeft gedaan zonder de zorgvuldigheid die zij daarbij dient toe te passen. De jeugdprofessional heeft de verwijten gemotiveerd betwist.

Oordeel

Het College van Toezicht van de Stichting Kwaliteitsregister Jeugd (hierna: het College) overweegt allereerst dat niet vastgesteld kan worden of vader de mail van 21 augustus 2018 daadwerkelijk gelezen heeft, nu beide partijen daarover anders verklaren. Het College is echter van oordeel dat het bevoegd is een oordeel te geven over de mail, omdat de jeugdprofessional de intentie had dat beide ouders deze mail ontvingen en bekend werden met de inhoud daarvan. In het geval de vader de mail niet gelezen heeft, is dat slechts vanwege het feit dat de moeder deze mail onderschept heeft.

Het College verklaart het eerste klachtonderdeel gedeeltelijk gegrond, in zoverre dat met de mail van 21 augustus 2018 de privacy van moeder is geschonden. De vertrouwelijke informatie ziet op de passages over het vormgeven van de opvoeding door de moeder, hoe zij zich daarbij voelt en op welke wijze en met welke frequentie hulpverlening aan haar verleend wordt. Volgens het College levert dit een schending op van artikel 11 lid 1, 2 en 3 van de Beroepscode NVO.

Voor het overige worden de klachtenonderdelen 1 tot en met 4 ongegrond verklaard.

Het College ziet in verzending van de mail geen privacyschending van de 16-jarige dochter, aangezien daarin slechts algemene informatie over de hulpverlening aan de dochter omschreven is. Gezaghebbende ouders blijven tot het bereiken van de meerderjarige leeftijd verantwoordelijk voor de verzorging en opvoeding van hun kinderen, waardoor zij in dat verband ook recht blijven hebben op (algemene) informatie die daarop ziet. Dat is alleen anders wanneer het algemeen informeren van de ouder niet verenigbaar is met de zorg van een goed hulpverlener/pedagoog.

Ten aanzien van het tweede klachtonderdeel oordeelt het College dat de jeugdprofessional in de mail slechts een voorstel/suggestie doet voor de zorgregeling, waarbij de vraag gesteld wordt hoe beide ouders daar tegenaan kijken. Van het opleggen of vaststellen van een bepaalde zorgregeling is geen sprake. Wel wijst het College erop dat in zaken waarbij echtscheidingsproblematiek speelt, dergelijke kwesties (zeer) gevoelig kunnen liggen wat maakt dat voorzichtigheid geboden is rondom het onderwerp en het (schriftelijk) doen van dergelijke voorstellen.

Ten aanzien van het derde klachtonderdeel overweegt het College dat op grond van artikel 9 lid 4 van de Beroepscode NVO de pedagoog uitsluitend opdrachten aanvaardt die hij of zij, gelet op zijn of haar bekwaamheid, als een goed pedagoog kan uitvoeren. Naar analogie van dit artikel is een pedagoog op elk moment van een hulpverleningstraject ook bevoegd een opdracht te beëindigen dan wel terug te geven wanneer de pedagoog meent de opdracht niet

meer goed te kunnen uitvoeren en/of niet meer kan voldoen aan de hulpvraag. Kennelijk heeft de correspondentie tussen de jeugdprofessional en de moeder (dan wel moeders advocaat) gemaakt dat de jeugdprofessional zich met een dergelijke situatie geconfronteerd zag, waardoor zij haar dienstverlening per direct beëindigd heeft. Artikel 27 van de Beroepscode NVO schrijft voor dat de pedagoog de professionele relatie afsluit met een evaluatie. Het College stelt vast dat het eindgesprek c.q. de evaluatie, op initiatief van de moeder, heeft plaatsgevonden op 6 september 2018. Van een schending van genoemd artikel is daarom geen sprake. Hoewel het College het met moeder eens is dat het beter was geweest wanneer de jeugdprofessional het initiatief tot het eindgesprek genomen had, gaat het bij een tuchtrechtelijke beoordeling echter niet om de vraag of het handelen beter had gekund. In het overgelegde eindverslag van de zoon is opgenomen dat de hulpverlening beëindigd is met wederzijdse goedkeuring. De jeugdprofessional heeft gesteld dat voor de dochter eveneens een eindverslag is opgesteld, maar dat deze niet overgelegd kan worden gezien de leeftijd van de dochter en omdat haar toestemming daarvoor ontbreekt. Nu er sprake is van een gemotiveerde betwisting van de verwijten van moeder, kan het College onvoldoende de gang van zaken rond de beëindiging van de hulpverlening aan de kinderen vaststellen om te kunnen concluderen tot tuchtrechtelijk handelen aan de zijde van de jeugdprofessional. Voor wat betreft het verwijt dat het nummer van de moeder geblokkeerd is, heeft de jeugdprofessional verklaard dat zij deze stap genomen had vanwege het veelvuldig ontvangen van berichten en voicemail van de moeder. Ter bewaking van haar eigen grenzen heeft de jeugdprofessional ervoor gekozen de correspondentie – na het beëindigen van de dienstverlening – slechts per e-mail te laten verlopen. Het College kan deze afweging niet beoordelen, bij gebrek aan feitelijke onderbouwing door beide partijen met de voorgaande berichten van moeder.

Ten aanzien van het vierde klachtonderdeel overweegt het College dat een jeugdprofessional – tot op zekere hoogte – een eigen professionele bevoegdheid heeft om op basis van verkregen informatie (of waarnemingen) al dan niet over te gaan tot het (anoniem) overleggen met Veilig Thuis en al dan niet over te gaan tot het maken van een (anonieme) melding. Afhankelijk van de ernst van de situatie, kan een Veilig Thuis- melding gemaakt worden zonder de cliënt voorafgaand te informeren. Voor een pedagoog is dit wettelijke meldrecht opgenomen onder artikel 12 lid 1 en 5 van de Beroepscode NVO. Gezien de inhoud van de mail van moeder van 17 december 2018 acht het College het zorgvuldig dat de jeugdprofessional daarop heeft willen acteren. De jeugdprofessional heeft aangevoerd dat zij in overleg met een wijkagent besloten had de casus voor te leggen aan Veilig Thuis en dat Veilig Thuis vervolgens geadviseerd heeft een melding te maken zonder de moeder daarover te informeren. Dit standpunt van de jeugdprofessional wordt bevestigd in de afsluitbrief van Veilig Thuis van 29 januari 2019. Alhoewel voorop gesteld wordt dat transparantie richting alle

betrokkenen wenselijk wordt geacht, is het College van oordeel dat de jeugdprofessional gerechtvaardigd mocht afgaan op het advies dat zij ontving van de medewerker van Veilig Thuis, inhoudende dat zij de moeder niet zou informeren over de melding.

Hoewel het noodzakelijk wordt geacht dat zorgvuldig omgegaan wordt met vertrouwelijke informatie, overweegt het College dat het handelen van de jeugdprofessional op zichzelf bezien niet dermate ernstig is dat het opleggen van een maatregel gerechtvaardigd is. Temeer omdat het bedoelde mailbericht vader mogelijk nooit bereikt heeft. Voorts wordt ervan uitgegaan dat dit oordeel eraan bijdraagt dat de jeugdprofessional in toekomstige gevallen haar werkwijze aanpast conform de verplichting tot geheimhouding, zodat deze in lijn is met de professionele standaard. Alles overwegende ziet het College voldoende aanleiding om af te zien van het opleggen van een maatregel aan de jeugdprofessional.

mr. C.G. Versteeg

Instantie: College van Toezicht van de Stichting Kwaliteitsregister Jeugd

Datum uitspraak: 18-01-2021

Zaaknummer: 20.310Ta

RECHTSPRAAK

Vordering tot vernietiging van een uitspraak van het Scheidsgerecht van de Gezondheidszorg afgewezen.

Vordering tot vernietiging van een uitspraak van het Scheidsgerecht van de Gezondheidszorg afgewezen.

Feiten

Appellant is Dicu, een praktijkvennootschap. [A] is een vrijgevestigde medisch specialist met het specialisme intensive care geneeskunde en bestuurder van Dicu. Gedaagden zijn de maatschap van medisch specialisten in het Van Weel-Bethesda Ziekenhuis (hierna: de maatschap) en de Stichting het Van Weel-Bethesda Ziekenhuis (hierna: het ziekenhuis).

[A] is met ingang van juli 2017 als intensivist werkzaam geweest in het ziekenhuis. Op 15 november 2017 hebben Dicu en de maatschap een overeenkomst van toetreden ondertekend. Tot begin september 2018 is veelvuldig gecorrespondeerd en gesproken over de toetreding tot de maatschap. Uiteindelijk heeft op 5 september 2018 een gesprek plaatsgevonden tussen het ziekenhuis, de maatschap en [A]. Het ziekenhuis heeft [A] vervolgens op 7 september 2018 per e-mail meegedeeld dat hem per direct de toegang tot het ziekenhuis wordt ontzegd. Vervolgens hebben gedaagden bij brief van 12 september 2018 de samenwerking met [A] opgezegd.

Tussen Dicu en gedaagden is vervolgens een geschil gerezen over de vraag of de onmiddellijke beëindiging van de relatie tussen partijen stand kan houden. Dicu heeft in kort geding opheffing van de toegangszegging gevorderd en veroordeling van de maatschap tot nakoming van de maatschapsovereenkomst en veroordeling van het ziekenhuis tot nakoming van de samenwerkingsovereenkomst. Die vorderingen zijn zowel door de voorzieningenrechter als door het gerechtshof afgewezen. Tegelijkertijd heeft Dicu de zaak voorgelegd aan het scheidsgerecht.

Het scheidsgerecht wijst de vorderingen ook af. Dicu kan zich volgens het scheidsgerecht niet met succes beroepen op de volgens haar formele gebreken in de besluitvorming tot toegangszegging en opzegging van de maatschapsovereenkomst. Verder was het

scheidsgerecht van oordeel dat voor de maatschap en het ziekenhuis voldoende grond bestond om de samenwerking met Dicu te beëindigen.

Dicu vordert vernietiging van het vonnis op grond van artikel 1065 lid 1 Rv. Dicu beroept zich op de in dat artikel genoemde gronden onder c: het scheidsgerecht heeft zich niet gehouden aan de opdracht, onder d: het scheidsgerecht heeft het vonnis deugdelijk gemotiveerd en onder e: het vonnis is in strijd met de openbare orde.

Oordeel

Het hof overweegt dat de rechter op grond van vaste rechtspraak de vernietigingsgronden terughoudend moet toepassen. De vernietigingsprocedure mag namelijk niet worden gebruikt als een verkapt hoger beroep. Het algemeen belang bij een effectief functionerende arbitrale rechtspleging brengt mee dat de burgerlijke rechter slechts in sprekende gevallen dient in te grijpen in arbitrale beslissingen. De achterliggende gedachte is dat met de arbitrage de zaak in beginsel moet zijn afgerond, wil de keuze voor arbitrage van partijen het gewenste effect hebben van een redelijk snelle en goede oplossing van hun geschil of probleem.

Voor de bezwaren die Dicu aanvoert tegen de formele beoordeling geldt het volgende. Dicu licht onvoldoende toe dat sprake is van een van de in artikel 1065 lid 1 onder c, d of e Rv genoemde gronden die tot vernietiging van het vonnis kunnen leiden. Het scheidsgerecht heeft gemotiveerd waarom het vindt dat de formele bezwaren niet opgaan. Dat Dicu het daarmee niet eens is, kan zo zijn, maar het is niet aan het hof om die verweren opnieuw te beoordelen.

Dicu voert ook bezwaren aan tegen de inhoudelijke beoordeling, waarbij Dicu van het hof opnieuw een inhoudelijk oordeel lijkt te verlangen. Dicu licht zijn vorderingen onvoldoende toe. Het scheidsgerecht is ingegaan op door Dicu aangevoerde stellingen en heeft uitgelegd waarom het Dicu daarin niet volgt. Dat Dicu het daarmee niet eens is, is onvoldoende voor vernietiging van het arbitrale vonnis.

Enige grond voor vernietiging van het vonnis ontbreekt. De vorderingen van Dicu worden afgewezen.

mr. D. Schuurman

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 16-03-2021

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2021:2530

Zaaknummer: 200.284.623

Rechters: A.A. van Rossum, C.J.H.G. Bronzwaer en R.G.J. Gehring

Advocaten: N. Köse-Albayrak en K.D. Meersma

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Medisch adviseur zorgverzekeraar mag niet op stoel indicierend arts gaan zitten bij gezichts chirurgie transseksueel.

Een machtigingsaanvraag voor gezichts chirurgie bij een transseksueel mag niet zonder nadere bespreking en goede motivering worden afgewezen als de behandelend arts chirurgie geïndiceerd acht.

Feiten

Eiseres is geboren in een mannelijk lichaam, maar heeft zich vanaf 2016 onder behandeling gesteld vanwege transseksualiteit. Daartoe heeft zij meerdere geslachtenaanpassende en genderbevestigende operaties ondergaan. Echter, vanwege voortdurende negatieve ervaringen (discriminatie en verbaal geweld) vanwege resterende mannelijke trekken in het gelaat wenst zij nog een 'faciale feminisatie' (FFS) te ondergaan. Hiertoe dient haar MKA-chirurg een machtigingsaanvraag in bij Zilveren Kruis, de zorgverzekeraar van eiseres. De onderbouwing van de aanvraag bestaat eruit dat door de behandelend arts, alsmede twee MKA-chirurgen en een hoofd-/halschirurg van het ziekenhuis waar eiseres onder behandeling staat, 'uiterlijke kenmerkenlijsten' zijn ingevuld die erop gericht zijn om vast te stellen of een persoon die wordt behandeld wegens transseksualiteit door kan gaan voor een persoon van het beoogde geslacht ('passabiliteit'). De vier artsen in kwestie oordelen allen dat op basis van deze test bepaalde kenmerken van het gelaat van eiseres inderdaad nog als 'vrij mannelijk' tot 'heel mannelijk' te omschrijven zijn. Op basis daarvan vinden zij (kaakchirurgische) aangezichts chirurgie geïndiceerd.

Zilveren Kruis wijst, onder verwijzing naar het oordeel van vier van haar medisch adviseurs, de machtigingsaanvraag echter af. Deze adviseurs hebben gekeken naar de aanvraag en ook naar bijbehorende foto's van eiseres en komen op basis daarvan tot de conclusie dat er géén sprake zou zijn van een passabiliteitsprobleem. Daarmee zou chirurgie niet aangewezen zijn en hoeft Zilveren Kruis die niet te vergoeden.

Eiseres komt tegen die afwijzing in dit kort geding in het geweer. Zij vordert primair dat

Zilveren Kruis alsnog wordt geboden de toestemming voor de gewenste FFS te verlenen, en subsidiair dat de afgewezen aanvraag herbeoordeeld wordt.

Oordeel

De rechter verlaat zich voor zijn oordeel op enerzijds de wet (in het bijzonder art. 2.1 leden 2 en 3 en art. 2.4 Besluit zorgverzekering) en de uitleg daarvan door het College voor Zorgverzekeringen, en anderzijds op (recente) jurisprudentie over het 'primaat' van de indicierend arts ten opzichte van (de medisch adviseurs van) de zorgverzekeraar. Voor wat betreft de wet wordt de inhoud en omvang van zorg in beginsel bepaald door hetgeen onder andere medisch specialisten plegen te bieden, alsmede de 'stand van wetenschap en praktijk'. Ten slotte moet een patiënt redelijkerwijs op een behandeling zijn aangewezen (de indicatie). Mede op basis daarvan heeft het CVZ (inmiddels het Zorginstituut) in 2010 een standpunt over zorg bij transseksuelen uitgebracht. Daaruit blijkt volgens de rechter dat 'passabiliteit' vastgesteld kan worden met behulp van een 'uiterlijke kenmerkenlijst', en tevens dat indien wordt vastgesteld dat er geen sprake is van passabiliteit, dit een vorm is van 'verminking' waarvoor een verzekerde onder de Zorgverzekeringswet recht heeft op kaakchirurgische aangezichtschirurgie.

Voor wat betreft het primaat van de indicierend arts verwijst de rechter naar recente uitspraken van de hoven Arnhem-Leeuwarden en Amsterdam over het 'op de stoel gaan zitten' van de behandelend arts door de (medisch adviseur van de) verzekeraar. Dit 'op de stoel zitten' is in beginsel niet toegestaan: de verzekeraar moet in principe uitgaan van het medisch oordeel van de indicierend arts. Alleen indien een verzekeraar de indicatie 'niet-navolgbaar' vindt, dient de medisch adviseur daarover in gesprek te treden met de behandelend arts om opheldering te verkrijgen. Wordt het oordeel dan alsnog niet gevolgd, dan mag een aanvraag worden afgewezen. Dit evenwel onder objectieve en transparante motivering.

Op dit laatste punt beoordeelt de rechter het handelen van Zilveren Kruis nu als 'onjuist'. Feitelijk is er sprake van een meningsverschil over de passabiliteit van eiseres; haar artsen oordelen dat zij niet (voldoende) voor een vrouw door kan gaan, maar de medisch adviseurs van Zilveren Kruis vinden van wel (op basis van foto's en de machtigingsaanvraag). Onder de omstandigheden was het Zilveren Kruis volgens de rechter echter niet toegestaan zonder enige motivering het oordeel van haar adviseurs boven dat van de behandelend artsen te stellen en de aanvraag af te wijzen. In plaats daarvan hadden de adviseurs eerst contact op kunnen nemen met de artsen om uit te leggen waarom zij vonden dat er wél sprake was van passabiliteit. Ook hebben de adviseurs zich niet verlaten op door de artsen ingevulde 'uiterlijke kenmerkenlijsten', terwijl deze wel expliciet worden besproken als belangrijke

documenten in het standpunt van CVZ. Tevens erkent Zilveren Kruis ter zitting dat haar medisch adviseurs niet over specifieke kennis en deskundigheid op het gebied van gendertransitie beschikken.

Zilveren Kruis is als zodanig volgens de rechter tekortgeschoten in de nakoming van de zorgverzekeringsovereenkomst met eiseres. Vanwege het meningsverschil over de passabiliteit gaat de rechter echter niet zover de primaire vordering van eiseres (een gebod tot goedkeuring van de machtigingsaanvraag) in te willigen – daartoe is nadere bewijslevering buiten het bestek van dit kort geding aangewezen. Wel moet Zilveren Kruis ingevolge de subsidiaire vordering de afgewezen aanvraag herbeoordelen met inachtneming van bovenstaande criteria. Zij wordt in de proceskosten veroordeeld, waarbij opvallend is dat de rechter een dwangsom van € 500 oplegt voor elke dag waarop zij in gebreke blijft met nakoming van dit gebod.

mr. dr. R.M. Bertens

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 07-04-2021

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2021:1339

Zaaknummer: C/16/517138 / KG ZA 21-99

Rechters: A. Wilken

Advocaten: B. Megens en S. Donkelaar

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Voorlopige voorziening. IGJ niet bevoegd onderzoek in te stellen na tuchtuitspraken, en niet bevoegd aantekening te maken in register ex artikel 8:28 Uitvoeringsbesluit Wkkgz.

Voorlopige voorziening. IGJ was niet bevoegd om naar aanleiding van tuchtuitspraken het handelen van verpleegkundige te onderzoeken, en dus ook niet om een aantekening te plaatsen in het register ex artikel 8:28 Uitvoeringsbesluit Wkkgz. Verzoek om aantekening te verwijderen tot zes weken na beslissing op bezwaar toegewezen.

Feiten

Verzoekster is als verpleegkundige verbonden aan een detacheringsbureau. Op 4 maart 2019 heeft de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd (IGJ) een beslissing van het Regionaal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg Zwolle (RTG) ontvangen, waarbij aan verzoekster een schorsing van haar inschrijving in het BIG-register van drie maanden is opgelegd. Tegen deze beslissing is verzoekster in beroep gegaan bij het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg (CTG). Het CTG heeft de beslissing van het RTG vernietigd en klagers niet-ontvankelijk verklaard.

Naar aanleiding van deze beslissingen heeft de IGJ onderzoek gedaan naar het handelen van verzoekster. Hoofdvraag was of sprake is van een situatie die voor de veiligheid van cliënten of de zorg een ernstige bedreiging kan betekenen (art. 25 Wkkgz) en de subvraag of verzoekster als verpleegkundige ten aanzien van hetgeen in de beslissingen van het RTG en het CTG naar voren komt, heeft gehandeld in overeenstemming met de eisen van de professionele standaard. Van dit onderzoek heeft de IGJ een rapport op- en vastgesteld.

Bij brief van 5 februari 2021 (het bestreden besluit) heeft de IGJ beslist het handelen als verpleegkundige van verzoekster ter toetsing voor te leggen aan het RTG en een aantekening te maken in het register zoals bedoeld in artikel 8.28 van het Uitvoeringsbesluit Wkkgz. Deze aantekening zal, naast de identificerende gegevens van de verpleegkundige, de datum van de vaststelling van het rapport bevatten. De aantekening wordt voor de duur van vijf jaren in het

register opgenomen.

Op 17 februari 2021 heeft verzoekster tegen dit besluit van de IGJ bezwaar gemaakt. Tevens heeft zij de voorzieningenrechter gevraagd een voorlopige voorziening te treffen om openbaarmaking van de aangekondigde maatregel te voorkomen en zo nodig een ordemaatregel te treffen. Ter zitting is duidelijk geworden dat het verzoek om een voorlopige voorziening zich slechts richt op de aantekening in het register, en niet op het besluit een tuchtklacht in te dienen bij het RTG.

Beoordeling spoedeisend belang en besluit

Allereerst beoordeelt de voorzieningenrechter of verzoekster een spoedeisend belang heeft. Omdat de aantekening in het register al is geplaatst en openbaar gemaakt, kan een zorginstelling bij de IGJ informatie inwinnen op grond van de vergewisplicht als bedoeld in artikel 4, lid 1, sub a, Wkkgz. Gelet op het feit dat verzoekster is verbonden aan een detachingsbureau en per 1 april 2021 bij een andere zorginstelling zal worden gedetacheerd, oordeelt de voorzieningenrechter dat het aannemelijk is dat de aantekening in het register nadelig is voor de reputatie van verzoekster als verpleegkundige en dat deze aantekening er mogelijk toe zou kunnen leiden dat zij na afloop van haar huidige detachering gedurende langere tijd geen werk meer zal kunnen vinden. Daarmee is het spoedeisend belang gegeven.

Ten tweede stelt de voorzieningenrechter de vraag of de brief van de IGJ van 5 februari 2021 (het bestreden besluit) een besluit is in de zin van artikel 1:3 lid 1 Awb. De voorzieningenrechter overweegt dat uit artikel 8:28 Uitvoeringsbesluit Wkkgz volgt dat, als verzoekster solliciteert naar een functie als verpleegkundige, de IGJ verplicht is om aan de betrokken instelling informatie te verstrekken over de aantekening die ten aanzien van verzoekster is gemaakt in het register. Dit is naar het voorlopig oordeel van de voorzieningenrechter een rechtsgevolg dat verzoekster rechtstreeks in haar belangen raakt. Zij zal als gevolg van die informatie vrijwel zeker niet worden aangenomen. De voorzieningenrechter is voorshands van oordeel dat de beslissing een aantekening in het register te maken, moet worden aangemerkt als een besluit in de zin van de Awb.

Beoordeling bevoegdheid IGJ

Ten derde beoordeelt de voorzieningenrechter ambtshalve of de IGJ bevoegd was om het bestreden besluit te nemen. Ingevolge artikel 25 lid 1 Wkkgz onderzoeken de in artikel 24 bedoelde ambtenaren meldingen van aanbieders en zorgverleners als bedoeld in artikel 11 en andere meldingen, teneinde vast te stellen of sprake is van een situatie die voor de veiligheid van cliënten of de zorg een ernstige bedreiging kan betekenen, of met het oog op het belang van een goede zorg anderszins noodzaakt tot nader onderzoek. Op grond van artikel 25 lid 4

Wkkgz kan de IGJ passende maatregelen nemen.

In artikel 8:26 lid 1 Uitvoeringsbesluit Wkkgz is echter bepaald dat het Uitvoeringsbesluit Wkkgz buiten toepassing blijft ten aanzien van het afschrift van de beslissingen van het RTG en CTG. Onder verwijzing naar de Nota van Toelichting bij artikel 8:26 lid 1 Uitvoeringsbesluit Wkkgz overweegt de voorzieningenrechter dat de in de beslissingen van het RTG en CTG vastgestelde feiten voor de IGJ een gegeven zijn. Daarom is het niet noodzakelijk dat de IGJ daarnaar nog onderzoek doet.

Gelet hierop komt de voorzieningenrechter tot het oordeel dat de IGJ niet bevoegd was om naar aanleiding van de beslissingen van het RTG en het CTG een onderzoek in te stellen naar het handelen van verzoekster als verpleegkundige. Evenmin was de IGJ bevoegd om naar aanleiding van de uitkomst van dat onderzoek een aantekening te plaatsen in het register als bedoeld in artikel 8:28 Uitvoeringsbesluit Wkkgz.

De voorzieningenrechter overweegt dat, gelet op het voorgaande, het bestreden besluit naar verwachting in bezwaar niet in stand zal kunnen blijven. Daarom wijst de voorzieningenrechter het verzoek om voorlopige voorziening toe in die zin dat de IGJ wordt opgedragen de aantekening in het register te verwijderen tot zes weken na bekendmaking van de beslissing op bezwaar.

mr. J.F. Groen

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 08-04-2021

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2021:1479

Zaaknummer: AWB 21/371

Rechters: W.J.B. Cornelissen

Advocaten: I.P.C. Sindram

Wetsartikelen: 25 Wkkgz, 8:28 Uitvoeringsbesluit Wkkgz, 8:81 Awb, 4 Wkkgz en 1:3 Awb